

CK.0000048127

Dilgo Khyentse Rinpoche

NGUYỄN
C. LIỆU

KHO TÀNG TÂM
CỦA CÁC BẬC GIÁC NGỘ

The heart Treasure of the Enlightened Ones

VHSG

KHO TÀNG TÂM
CỦA CÁC BẬC GIÁC NGỘ

Nguyên tác Tạng ngữ.
Ban dịch thuật Thiện Tri Thức thực hiện dựa trên bản dịch
Anh ngữ của Nhóm dịch thuật Padmakara:
The Heart Treasure of the Enlightened Ones.
Nxb. Shambhala, 1992.

Biên tập Thiện Tri Thức:
Đức Sơn - Trần Văn Duy

Bản quyền bản tiếng Việt:
© 2009, Thiện Tri Thức.
Hình bìa 1: Đức Dilgo Khyentse Rinpoche

KHO TÀNG TÂM CỦA CÁC BẬC GIÁC NGỘ

Sự thực hành
cái Thấy, Thiền định và Hành động

Một bài giảng tốt đẹp trong lúc Bắt đầu,

lúc Giữa và Kết thúc

bởi Patrul Rinpoche

với bình giảng của Dilgo Khyentse Rinpoche

NHÀ XUẤT BẢN VĂN HÓA SÀI GÒN

LỜI MỞ ĐẦU

*T*ôi sung sướng biết rằng bản dịch này về một giải thích ứng khẩu sâu xa do Kyabje Khyentse Dorje Chang về tác phẩm *Thog mtha bar gsum du dge ba'i tam* của Za Patrul Rinpoche đã được ấn hành dưới tiêu đề: *Kho tàng Tâm của các bậc Giác ngộ*. Kyabje Khyentse Dorje Chang là vị trưởng phái của dòng phái Cổ truyền.

Za Patrul Rinpoche, Jigme Chokyi Wangpo, là một Đại Bồ-tát đã đến Xứ Tuyết nhiều lần gần đây. Vị đại hành giả cao cả và học rộng ấy đã ban cho lời dạy này, được biết với tên Giáo huấn về cái gì là tốt trong lúc Bắt đầu, lúc Giữa và lúc Kết thúc – Viên ngọc Tâm của sự Thực

hành thiêng liêng về cái Thấy, Thiên định và Đức hạnh, cho lợi lạc của những ai mong ước sự giải thoát. Nó bao gồm tất cả những giáo huấn chính yếu, và bởi vì ý nghĩa sâu xa mà nó chứa đựng và ngôn ngữ đẹp đẽ trong đó nó được tỏ bày, nó thực sự giống như một phương thuốc trường sanh làm sống lại người chết.

Tôi hy vọng và cầu nguyện rằng qua sự xuất bản lời dạy này và phần giải thích của nó, người của cả Đông phương và Tây phương sẽ có thể tìm thấy sự an bình của tâm thức trong hạnh phúc không gì hơn của tình thương và bi mẫn.

ĐẠT-LAI LẠT-MA
ngày 8 tháng 2, 1991.

LỜI NÓI ĐẦU CỦA NHỮNG DỊCH GIẢ

*T*rong cuốn sách này, hai đại sư của thế kỷ mười chín và thế kỷ hai mươi trình bày toàn bộ con đường Phật giáo, bắt đầu từ động lực căn bản nhất và kết thúc trong kinh nghiệm trực tiếp về thực tại tuyệt đối vượt khỏi sự nắm bắt của tâm thức ý niệm.

Bản văn gốc là một bài thơ dài viết vào cuối thế kỷ mười chín bởi Patrul Rinpoche, một trong những vị thầy Phật giáo lỗi lạc nhất vào thời ngài. Patrul Rinpoche đã không nhân nhượng trong sự giải thích của ngài về những giáo lý và đã sống đúng như ngài dạy, lang thang khắp miền đông Tây Tạng, tìm chỗ ở trong những

hang núi hay dưới cây rừng, thoát khỏi mọi giàu có, địa vị và sự tự xem là quan trọng. Ngài là một người thô lỗ không chịu nổi thói bịp bợm và đạo đức giả, những người mới gặp ngài lần đầu đôi khi bực bội; nhưng không ai biết khá nhiều về ngài lại không bị xúc động bởi trí huệ của ngài, sự học rộng, tính khôi hài và lòng tốt sâu xa của ngài.

Ngài viết bài thơ này cho một trong những đệ tử thân thiết khi đang sống trong một hang hẻo lánh gần biên giới Hoa-Tạng. Trong đó, trước tiên ngài trình bày một diễn tả tàn phá và không thương xót về sự lừa bịp và giả dối rất thịnh hành trong đời sống bình thường hàng ngày. Ngài kết luận rằng giải pháp duy nhất là từ chối tham dự vào bãi lầy của sự không chân thật này, và tiếp tục cho một giải thích súc tích về những thực hành chính yếu của con đường Phật giáo, bắt đầu với sự nhận ra cái gì là sai lầm trong thế giới bình thường của vọng tưởng và vô minh. Ngài diễn tả những thực hành sơ khởi, những giai đoạn phát triển và thành tựu, và sự thiền định không ý niệm hóa của Mahamudra và Đại Toàn Thiện. Cuối cùng, ngài trở lại với chủ đề ban đầu, thúc giục chúng ta khảo sát một cách phê phán những mối bận tâm vật chất của chính chúng ta và suy nghĩ cẩn